

Genomskinlighet – en bristvara i kristet ledarskap

Idag finns det sammanslutningar och olika nätverk inom kristenheten i Sverige som håller varandra om ryggen. Nätverk för pastorer är ofta bra och nödvändiga. Men alla nätverk är inte av godo. I vårt land ges utrymme för överträdelse och synd på många håll. Det är brådskande för den som är med i ett sådant sammanhang att vakna upp. Vi behöver inte skydda varandra så mycket att vi själva går förlorade.

Vår uppgift är att bli ett medel till bättring för dem som lever i synd. Annars kan de inte nå himlen. Det måste ske i tid annars blir man själv ett medel till att föra folk till helvetet. Om du känner till sammanhang där sådant här förekommer så måste du agera och omvända dig, från din feighet. Fatta mod.

Bill Stenberg såg en syn om pastorer som skyddade en naken man

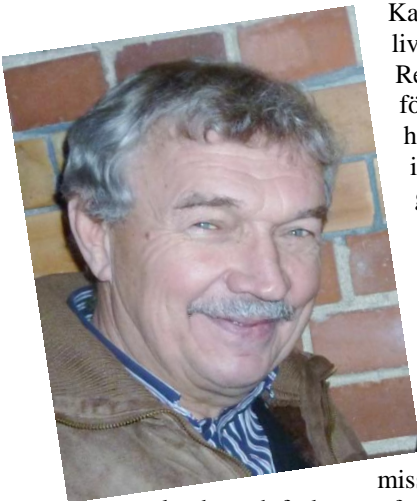
Evangelisten Bill Stenberg fick en märklig syn av Herren några år innan han avled i mars 2009. I synen såg han hur stora grupper av pastorer stod tillsammans på ett märkligt sätt. De stod i en ring och höll varandra om ryggen. Genom sitt agerande så skyldde de en naken man, som stod i mitten. Motivet för deras handlande var att de ville skydda och dölja hans skam, eftersom mannen inte vågade visa sin nakenhet för omvärlden. Hans egentliga behov var att få kläder att klä sig med men det fick han inte.

Problemet i synen var att nätverket inte tog tag i det onda. Pastorerna gav inte mannen möjlighet till befrielse, istället så gav man utrymme för det onda. Mannen behövde hjälp till omvändelse för att kunna bli frälst. Vi måste omvända oss från att skydda dem som lever felaktigt. Inte har vi rätt att skydda vänner och kamrater till den grad att vi själva går förlorade.

Här kan du se och höra Bills syn. Den startar ca en minut in i videon, som är 5:24 minuter lång:
<http://www.youtube.com/watch?v=OQtKPOCQ1bY>

Nu skall vi lyfta fram ett exempel som visar på genomskinlighet. Detta står i stark kontrast till att vilja dölja synd genom att hålla varandra om ryggen. Manipulation och vitmenande måste avslöjas, så att ånger och omvändelse kan ske.

Karl-Erik har inga problem att öppna sig själv och berätta om sina felsteg

Karl-Erik Appelfeldt som bor i Sollebrunn, utanför Alingsås har en ovanlig och färgstark livsberättelse. Han föddes i en EFS-familj utanför Umeå, i slutet av det andra världskriget. Redan som liten pojke ignorerade han all form av vett och etikett. Han lydde inte sina föräldrar eller sina lärare, han ljög, han slogs med sina kompisar, han stal i affären, ja så här höll han på i barnåren. I tonåren blev han ännu värre. Då började han dricka alkohol, inte bara lite utan mycket och hela tiden, och in på brottets bana hade han kommit. 16 år gammal var han en alkoholist.

I boken ”GRINGO STICK HEM” får vi följa med på hans livsresa, som handlar om hans totala misär som uteliggare och fängelsekund. Han berättar också om hur Jesus frälste honom. Karl-Erik värjer sig inte för att totalt öppna upp och delge all bråte som funnits i hans inre. Det tar han upp utan att darra på manschetten. Karl-Erik berättar om sina återfall till spriten. Ja så höll det på till dess han kapitulerade för befriaren, Jesus Kristus. Sedan föll han igen – men reste sig åter.

Karl-Erik Appelfeldts liv finns innesluten i Jesus Kristus. Sedan 35 år tillbaka är han missionär. Han har tjänat i Ecuador, i Spanien och på Cuba och har rest till många andra länder och förkunnar fortfarande evangelium. Karl-Erik har fått mycket förlåtelse, därför vågar han lämna ut sin byk till offentligt beskådande. Sådant vågar bara den göra som är trygg, i sin Gud. Vittnesbördet beskriver hans två första år som kristen, i början av 1970-talet. Sedan dess har varit helt fri från alkoholen. Kristi verk blev livsförvandlande.

Han erkände allting och tog dessutom på sig nya, okända brott

Karl-Erik berättar om en av flera rättegångar som han varit med om. Det här skedde i Linköpings tingsrätt. Åklagaren beskriver det ena brottet efter det andra som Karl-Erik Appelfeldt gjort. Hans trasiga skolgång beskrivs. Det var tidigt ingripanden från barnavårdsnämnd och nykterhetsnämnd i en lång rad. När åklagaren är färdig ber Karl-Erik att få ordet och när han fått det säger han:

”Jag nekar inte till någonting som läggs till min last. Jag erkänner. Men jag berättar också varför jag begått dessa brott. Nu vill jag tala sanning. Något inträffade förra sommaren något som förvandlade mitt liv. Jag som förut aldrig tvekat att ljuga, nu vill jag vara ärlig och sann. Därför har jag berättat, också för polisen, även om de brott de inte kände till. Inget vill jag dölja längre, för mitt samvetes skull. En del ärenden som poliser runt om i landet har lagt till högen ”ouppklarade brott” har nu blivit kända. Något radikalt har skett. Jesus har mött mig och mättat min otillfredsställelse. Han har bytt min rastlöshet mot ro i mitt inre. Jag lever nu med brottsligheten bakom mig.”

Åklagaren undrar nu på vilket sätt det förändrar saken?

”Brottet är begånget. Människor har drabbats, egendom har förstörts”.

Karl-Erik Appelfeldt får ordet och säger:

”Sedan jag blev frälst har jag inte haft något behov av spriten!”

Åklagaren undrar:

”Är det inte ganska ovidkommande?”

Men då säger Karl-Erik:

”Sedan dess har jag inte begått några nya brott. Allt som jag idag är anklagad för har jag gjort under spritens inflytande, före min omvändelse förra sommaren.”

Den barmhärtige domaren och åklagaren som ändrade sig

När åklagaren efter ajournering har sin slutplädering säger han:

”Appelfeldt har fått chans på chans. Men det har inte blivit bättre. Varken fängelser eller alkoholistanstalter tycks ha hjälpt. Myndigheter har försökt och försökt, men utan resultat. Trots detta har tydligen något metafysiskt eller övernaturligt inträffat i maj-juni förra året. Därför bör Appelfeldt få en chans till och därför yrkar jag på inte på fängelsestraff (två års straffskala hade brotten), även om lagen att så borde utdömas. Jag yrkar på fortsatt skyddstillsyn, med Margareta Parknert som övervakare och ett skadestånd att betala.”

Sedan kommer domen från domaren Rolf Hammarstedt och nämndemännen:

”Karl-Erik Appelfeldt döms till fortsatt skyddstillsyn och skadestånd.”

Ingen annan domstol i landet skulle, under normala förhållanden, utdöma ett annat straff än fängelse. Här visade det sig att Karl-Eriks genomskinlighet och öppenhet gav honom en märklig favör. Gud lönade ett ärligt hjärta.

Ombyta roller när domaren söker frälsning

Det visade sig ha skett något radikalt i Karl-Erik Appelfeldts liv efter det att han omvände sig från sin onda och egensinniga väg. Han fick en märklig favör på olika sätt framöver. Senare under 1972, en kort tid efter den märkliga rättegången, får Karl-Erik uppleva en annorlunda gudstjänst i Pingstkyrkan, han berättar:

”Bland mötesdeltagarna sitter en man och lyssnar till sångerna, predikan och inbjudan till att söka sig närmare Gud. Mannen går fram till första bänken, och jag tycker att hans ansikte är bekant på något sätt. Jag brukar också gå fram till första bänken i slutet av mötena, för att kunna vara någon sökare till hjälp. Om jag går fram, kanske det kan vara tillhjälp för någon som tvekar, någon som liksom jag vill göra upp med sitt gamla liv och börja om. När jag nu böjer knä, ser jag mannen bredvid mig. Utseendet är bekant! Men var har jag sett honom? Jag får vara med och be för honom. Och efteråt när han reser sig upp, då ser jag! Det är domaren, som bara några månader tidigare dömt mig till skyddstillsyn i stället för ett långt fängelsestraff. Nu söker han frid för sitt inre och en ny mening med sitt liv.”

Genomskinligheten fick en oväntad belöning

Senare får Karl-Erik reda på att hans vittnesbörd i rättssalen hade talat direkt till domarens hjärta. Han har haft personliga problem att brottas med och en tid efter rättegången kommer domaren ihåg att Karl-Erik pratat om Pingstkyrkan. Och nu var han där för första gången i sitt liv. Redan vid första mötet blev han överväldigad och överbevisad om Guds kärlek. Den absolut rättfärdige domaren, Jesus Kristus, har inbjudit honom till att bli en fri människa. En högre instans hade tagit hand om domarens skuldbörda. Nu har han befriats och upprättats.

Hamnar i slagsmål, går ut på stan och köper en flaska sprit

Det var ingen rak autostrada som Karl-Erik Appelfeldts liv kördes på. Sommaren 1973 fick han lära sig ödmjukhet. Han deltog på en evangelisationsresa till Österrike, under sin tredje sommar som kristen. En dag hamnar han i slagsmål med en mycket yngre kille, som han tyckte var allmänt besvärlig. Grabben springer därifrån och kvar står en oerhört besviken Karl-Erik:

”Vad har jag gjort? Hamnat i slagsmål efter allt det underbara som hänt i mitt liv. I min besvikelse ger jag mig ut på stan och köper en flaska sprit. Nu är jag beredd att ge upp min tro. Varför ska jag följa Gud. Det håller ju i varje fall inte.”

Så här håller Karl-Erik på under en tid; Han faller, reser sig och faller igen. Men han reser sig alltid efter varje fall och döljer inget.

Det är bättre att lyda än att fasta och be

En annan berättelse handlar om Karl-Erik när han bodde i Umeå och var inför Gud i bön och fasta.

”Under bönen kom orden ”**inbrott i bryggeriet**” till mig. Jag hade gjort ett inbrott i stadsdelen Teg för åtskilliga år sedan. Men det kommer upp i mitt inre, gång på gång, om detta inbrott. Jag tänker för mig själv att det här kan jag inte göra något åt nu. Jag prövar till och med att fasta, men maningen kommer tillbaka till mig, gång på gång. Jag kommer helt enkelt inte ifrån den.”

Till slut söker han upp bryggeriet och ber att få tala med chefen. När de möts ber Karl-Erik honom att titta i sina papper efter händelser under ett specifikt år. Det visar sig att just detta år hade de haft ett inbrott en natt och då blev mycket östulet. Det bekräftade chefen och sedan sa Karl-Erik:

”Mannen som gjorde inbrottet står framför dig. Nu är det så att jag har blivit frälst. För två år sedan hände det. När jag ber till Gud kommer det upp gång på gång att jag måste bekänna och klara upp det här. Jag har inte särskilt mycket pengar men jag vill ändå betala.”

Då blev bryggerichefen både tagen och förlägen. Han började nästan gråta men kunde behärska sig. Karl-Erik ville klara upp detta och betala för sig. Men när han försökte så fick han till svar:

”Nej det behöver du inte göra, det är bra som det är.”

Brinner idag för evangeliets utbredande

När Karl-Erik ödmjukade sig 1972 och slutade upp med att fly så började han se och förstå hur självcentrerad han var. Spriten var bara en konsekvens av självcentreringen. Herrens befrielse nådde honom när han såg sig själv som ”en ny skapelse i Kristus” ”istället för en f.d. alkoholist”. Då blev han fri och tagen ur ut spritens och självcentrerings våld och fördes in i en fruktbar tjänst för Herren.

Sedan 35 år tillbaka är Karl-Erik Appelfeldt en brinnande missionär som predikar både utomlands och i Sverige.

Hyckleri och maktbegär kommer att avslöjas

När Karl-Erik och jag samtalar om genomskinlighet, hyckleri och maktbegär så menar han att:

– Väckelse är när de troende som sover vaknar upp och ställer sina liv i skördearbetets tjänst. Herren tar idag ut de svaga, de som ingen räknar med, de som förut varit drogmissbrukare, homosexuella. Falsa ledare är de som utnyttjar hjorden och skor sig på den. Men det handlar också om att falska ledare för ut en falsk lära till folket. Han saknar idag det han såg på 1970-talet. Då var det en profetisk ton som gavs utrymme i mötena, idag är det inte så. Då fanns urskilningens gåva i funktion men var är den idag? På den tiden var pastorn trygg i sin roll som pastor. Om något var fel i det som sades, så tog han tag i det felaktiga. Vi ser hur surrogat serveras i våra kyrkor idag. Det liknar det äkta men är inte av äkta sort. Så här beskrivs det i 2 Kon. 4:39:

”En av dem gick ut på marken för att plocka något grönt. Då fick han se en vild slingerväxt, och av den plockade han sin mantel full med något som liknade gurkor. När han kom in, skar han sönder dem och lade dem i soppgrytan, utan att veta vad det var. 40 De öste upp åt männen för att de skulle äta. Men så snart de hade börjat äta av soppan, skrek de till och sade: ”Döden är i grytan, du gudsman!” Och de kunde inte äta.

– På marken, i den här berättelsen, plockades något upp som liknade gurkor men det var det inte. En hel del av det som serveras i kristna sammanhang idag liknar det äkta men är inte det. Det äkta borde serveras men på alltför många håll levererar man istället död. Man söker kicken istället för omvändelsen. Ofta talas det mera mot lögnen än för sanningen. Tillsammans tittade vi på videoinslaget om Bill Stenbergs syn om de pastorer som skyddade en naken man.

Karl-Erik Appelfeldt menar att det är en äkta beskrivning som Bill Stenberg ger om den situation som råder i många av dagens församlingar. Många ledare är fina och goda men har inte sitt djup i Gud. Därför uppstår problem. En del av pastorerne tror att det är deras församling, att det är deras personliga egendom. Därför känner de rädsla i sin roll och är osäkra. Har man inte Andens klara ljus så måste man kontrollera och styra det mesta, man agerar som en VD. Är man inte trygg i sin egen tjänst och i sin roll som pastor så vill man gärna vara inkluderad ett större sammanhang. Nätverket tror man skall ge den trygghet som man själv saknar. Grupptricket blir stort och friheten begränsas. I brist på naturlig pondus så hunsar och härjar man i fårskokken.

Jag tror och ber att maktbegär och hyckleri i Kristi kropp skall avslöjas, så att genomskinligheten kan återkomma. Det handlar om väckelse när så sker, förklarar Karl-Erik Appelfeldt.

**”Vi behöver inte skydda varandra
så mycket
att vi själva går förlorade”**

Sven-Allan Johansson
2011-11-26